

πού σ'έν' ανύπαρχτο λιβάδι αναπτερώνονται
Φωνές φωτιές πατημασιές αγγέλων.

"Ακου λοιπόν βαθιά βαθιά
Τὸ πρῶην μέλλον.

Τάκης Χαλοῦλος

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ

I

Ήταν απόγειμα. Ήπινα τσάι ακούγοντας ινδική μουσική στο Τρίτο Πρόγραμμα. Τότε ήρθε ή "Αλκηστη γεμάτη ζωγραφιές αρχαίου αγγείου. Στάθηκε στην πόρτα και δέ μίλησε.

Τὸ ραδιόφωνο ἄρχισε νὰ παίζει τὸ τραγούδι πού ξεπήδησε ἀπ' τὸ σῶμα της.

Ὁ καπνὸς τοῦ ὀνόματός της μὲ τύλιξε ὀλόκληρο κι ἄρχισα νὰ καπνίζω θρασμένο καπνὸ λές και γνώριζα ἀπὸ χρόνια τοῦτο τὸ παιχνίδι.

Παίξαμε μαζί μ' ἀραβουργήματα φωνῆς και κίνησης.

II

Τὸ ρόδινο μελάνι τῶν χειλιῶν της χαράζει τὸ θηλυκὸ της χαμόγελο.

Ἡ φωνή της γεμάτη ἀνάλαφρα πουλιά πλέκεται στὰ ξέπλεκα μαλλιά της.

Κυλάμε στὰ ποτάμια τῶν σωμάτων μας ζητώντας τὰ βαθιὰ νερά, τὰ πιὸ βαθιὰ και κρύα.

Πόσο εἶσαι ὁμορφη και πέρα ἀπ' τὴν κλεψύδρα τοῦ κορμιοῦ σου!

Στὸ ρόδινο μελάνι τῶν χειλιῶν σου θηλάζει ή χαρά μου.

III

Κάθομαι στὸ σκοτεινὸ δωμάτιο σὰν ἀδειανὸς κερματοδέχτης. Κάθε φορὰ πού χάνεσαι στή γωνία μὲ μιὰ παλιὰ φωτιά στὰ χέρια σου.

Ἀνοίγω τὰ πτερύγια τῶν χειρῶν μου και πετᾶω στὸν πηχτὸ ἀέρα. Στὸ διπλανὸ δρόμο ἓνα ἐργαλεῖο ἀκριβὸς σὲ σκοτώνει.

Εἶμαι τυφλὸς ὡς τὰ νύχια κι ή βροχή δὲ μὲ ξεπλένει ὥρες ὀλόκληρες τώρα τρέχοντας στοὺς μαίανδρους τῆς πόλης.

IV

"Ανοίξε πάλι ή πόρτα και μπῆκε ὁ φίλος μὲ τὰ ηλεκτροφόρα χέρια του. Μ' ἔφαξε σὲ κάθε γωνιά μέχρι πού δεδαϊώθηκε πῶς ἔμουν κολλημένος στὸ πάτωμα μὲ δερ-

